

Rantalaidunnus

Suomessa rantaniityt luokitellaan äärimmäisen uhanalaisiksi luontotyypeiksi. Laiduntava eläin on luonnon monimuotoisuuden pelastaja. Yleisin rantojen laiduntaja on nauta, joka pystyy käyttämään vaikeakulkuistenkin alueiden kasvillisuutta hyväkseen. Yleisesti nautoja käytetään apuna perinnebiotooppien ylläpitämisessä ja maisemanhoidossa.

Rantalaidunnuksen hyötyjä

- Rantalaidunnus monipuolistaa niitylajistoa.
- Rannalla laiduntaessaan naudat käyvät juomassa vedessä ja samalla syömässä vesikasveja. Osa syödyn kasvillisuuden ravinteista poistuu kokonaan kierrosta vähentäen vesien ravinnekuormitusta.
- Mikäli kasvillisuutta ja ravinteita poistuu rehevältä rannalta, on sillä myönteinen vaikutus linnustoon, kalakantoihin sekä moniin hyönteis- ja perhoslajeihin.
- Rantalaidunnuksesta on maisemallista iloa asukkaille ja ohikulkijoille.

Kestävän rantalaidunnuksen toteutus

- Eläinmäärä ja laidunkauden pituus tulee määrittää siten, että kasvusto riittää eläinten ravinnoiksi.
- Laiduneläinten hyvinvoinnista huolehtiminen on taloudellisesti ja ympäristön hoidon kannalta tärkeää. Eläinten ja laidunvuorokausien määrä riippuu siitä kuinka paljon laidun tuottaa ravintoa.
- Pääsääntöisesti lisärehua ei saa tuoda rantalaitumille, mutta kivennäisten antaminen on kuitenkin sallittua eläinten hyvinvoinnin turvaamiseksi. Kivennäiset ja vesipiste tulisi sijoittaa sellaiselle paikalle laidunta, jossa maasto kestää hyvin eläinten tallausta.
- Parhaiten rantaniityille sopivat naudat, sillä ne laiduntavat mielellään myös vesirajassa.
- Perinnebiotooppeina hoidettavat rantalaitumet on laidunnettava erillään lannoitetuista nurmilaitumista, ettei ravinteita pääse siirtymään pellon kautta vesistöön.

Euroopan maaseudun
kehittämisen maatalousrahasto:
Eurooppa investoi maaseutualueisiin

Eläinten rantalaidunnukseen liittyvä säätely

Eläinten laidunnus rantaan rajautuvilla luonnonlaitumilla on tehtävä suunnitelmallisesti. Rantalaidunnuksesta ei saisi aiheutua vesistön pilaantumista eikä terveyshaittaa tai sen vaaraa.

Kun lähellä on esimerkiksi uimarantoja tai mökkejä, voidaan laiduntamista rajoittaa ympäristösuojelulain nojalla hygienia- ja terveysystiä. Tällöin voidaan toimia rajaamalla laidun vesirajan yläpuolelta.

Nitraattiasetus ei kiellä rantalaidunnusta luonnonlaitumilla, jotka ovat usein puustoa ja pensaita kasvavia ravinneköyhiä niittyjä eli perinnebiotooppeja.

Perinnebiotoopit ovat perinteisen maatalouden muovaamia niittyjä ja laitumia, joiden kasvillisuus ja muu eliölajisto on kehittynyt monimuotoiseksi ilman yksipuolistavaa viljelyä ja lannoitusta. Suomessa on noin 40 000 perinnebiotooppihehtaaria.

Lisätietoja

Ympäristöministeriö. Eläinten rantalaidunnukseen liittyvä säätely, 2015.

Saatavissa:

<http://www.ym.fi/fi->

[Fl/Ajankohtaista/Elainten rantalaidunnukseen liittyva_saa%2835609%29](http://www.ym.fi/fi-Fl/Ajankohtaista/Elainten_rantalaidunnukseen_liittyva_saa%2835609%29)

NIEMELÄ, Marika 2012. Eläimet rantaan – Kyllä vai ei? Opas kestävään rantalaiduntamiseen.

Pihvikarjaliitto. Nautojen rantalaidunnuksesta enemmän hyötyä kuin haittaa, 2015. Saatavissa:

<https://www.pihvikarjaliitto.fi/uutiset.html?a100=18507>